

[Dorte Bennedsen]

ne har haft svært ved at få et fornuftigt indhold i dagligdagen inden for de givne rammer.

Forslaget forsøger at imødekomme nogle af disse problemer og indeholder derfor en række nye muligheder inden for undervisningsområdet: teenageundervisning, fritidsundervisning, følordninger. Men der foreslås også – om end begrænsede – ændringer af reglerne for indkvartering og for beskæftigelse, og der åbnes for en mindre økonomisk støtte til mennesker, som allerede nu ønsker at vende hjem.

Endelig foreslås der en hjemmel til at lave en clearing i første omgang imellem de nordiske lande, således at familier, der er blevet splittet over flere af landene, har en mulighed for at blive samlet i ét af dem. Lykkes det at lave en tilfredsstillende ordning for denne gruppe, håber vi i Socialdemokratiet, at den også kan udvides til at omfatte andre flygtningegrupper.

Socialdemokratiet kan varmt støtte lovforslaget, fordi det dels giver disse mennesker en mulighed for at være bedre udrustede, når de igen kan vende hjem, dels giver dem mulighed for en mere indholdsrig og dermed lidt lettere tilværelse, mens de opholder sig her i landet.

Vi kan aldrig løse det egentlige problem for disse mennesker, nemlig at de skal leve som flygtninge. Men vi kan forsøge at gøre den periode i deres liv så tålelig som overhovedet muligt, og det medvirker dette forslag i høj grad til.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når jeg tager ordet for en kort bemærkning, er det for at svare direkte på et par af de spørgsmål eller angreb, kan jeg vel snarere kalde dem, som fru Dorte Bennedsen rettede mod De Konservative og for den sags skyld også mod Venstre; men lad nu bare mig svare på De Konservatives vegne.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i det lovforslag, som den daværende justitsminister, Hans Engell, fremsatte i Folketinget, netop ikke var nogen 2-års-grænse. Det stod helt klart, at denne midlertidige opholdstilladelse, som det meget stærkt blev fremhævet også i ministerens fremsættelsestale var en midlertidig opholdstilladelse, kunne forlænges med 6 måneder ad gangen. Under de senere forhandlinger mellem første og anden behandling,

hvor man netop inddrog alle de partier, som udtrykte vilje til at finde frem til et kompromis, kom 2-års-grænsen ind, men der står jo ingen som helst steder i loven, at den 2-års-grænse ikke kan forlænges til 3 år, til 4 år, til 5 år eller hvilket som helst åremålsantal. Det vil jeg godt gøre helt klart.

Jeg vil da også godt sige, at indtil for nogle få måneder siden var det jo helt tydeligt, at i hvert fald Socialdemokratiet, CD og Kristeligt Folkeparti, tre af partierne i regeringen, også gik ind for, at man skulle forlænge 2-års-grænsen, fordi man holdt fast i, at det her var en midlertidig opholdstilladelse.

Lad mig så sige, at når vi blev voldsomt forargede, som fru Dorte Bennedsen siger, for et par uger siden, da indenrigsministeren pludselig nævnte, at nu ønskede hun ikke at forlænge 2-års-grænsen, så hang det dels sammen med, at vi mente, at det klart lå i det oprindelige udspil, at det kunne ske, dels sammen med, at der ikke var nogen form for forhandling overhovedet med de partier, der stod bag loven; det tilkendegives jo også i dette lovforslag. Ikke en drøftelse. Man har fået præsenteret 2 eller 3 dage før, at det bliver offentliggjort, hvad der står, men et komma har vi ikke kunnet rette. Sådan arbejdede vi ikke for halvandet år siden.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det kan altså ikke nytte noget, at De Konservative nu prøver at lade, som om det ikke var med deres egen tilslutning, ændringsforslaget om de 2 år kom ind i loven i december 1992. Hvis man ser på betænkningens bidragene i forbindelse med det daværende lovforslag, er det ganske tydeligt, at ændringsforslaget om de 2 år blev fremsat af den daværende justitsminister Hans Engell, og hele udvalget undtagen Fremskridtspartiet sluttede op om dette ændringsforslag. Ingen tog ordet ved andenbehandlingen af lovforslaget, og det vil sige, at der ikke har været nogen tilkendegivne konservative betænkeligheder ved denne frist.

Derfor kan det ikke nytte noget, at man kommer nu og prøver at lægge afstand til de 2 år. Man var selv med til at indføre dem, man stemte for dem, og man angav ikke nogen protester eller nogen betænkeligheder på noget tidspunkt.